

Smule længere til Esbjerg, men det bliver ret ubetydeligt; og den Linie, det ærede Medlem ønsker, er længere end Linien direkte til Bramminge, saa det Stykke længere Vej, de faa, der skulle Vest paa, kan befares paa 10 Minutter, det er det hele, det drejer sig om. Men saa synes jeg nok, det er værdt at gaa lige til Bramminge; man betjener derved en Egn, som ikke før har haft en Bane, og man kan derved eventuelt komme ned til de Markeder, som afholdes langs Vestkysten; i den Egn, hvor jeg bor, benyttes netop disse Markeder ret meget. Det skal jeg nu ikke videre omtale, men blot sige, at saaledes ser jeg paa det; det er mig bekendt, at der er et andet Medlem i denne Sal, som ogsaa vil tage Ordet og særlig dvæle ved de Forhold dernede, hvor han har Interesser at varetage, derfor skal jeg overlade den Del af Linien dernede ved Bramminge til hans Omtale.

Endnu skal jeg sige om Hou Routen, at jeg har ikke det mindste imod, at der bliver en bedre Forbindelse mellem den Del af Østjylland, som her er Tale om, og Sjælland, aldeles ikke; men man kan jo ikke komme over det altsammen paa en Gang, og naar vi nu faa Dobbeltsporet gennem Fyn, og Hastigheden for Togenes Gang derved bliver større og endvidere Dampskibene paa Routen Aarhus—Kalundborg blive forbedrede, saa kan jeg ikke indse, at der er synderligt at klage paa, i alt Fald i Øjeblikket. Og een Ting er jo sikker, at selv om vi have vedtaget denne Route, ville vi ikke kunne undgaa at faa Dobbeltspor mellem Nyborg og Strib alligevel, saa man maa regne med det Plus. Ogsaa det er aldeles afgjort, og det tror jeg nok, at alle Kommissionens Medlemmer vare klare over. Men i øvrigt skal jeg sige om den Ting, at jeg stiller mig noget nær til den Sag, som det ærede Medlem til Herning—Vejle Banen, at kunde man faa den gennemført, skulde man ikke spørge de økonomiske Forhold til Raads osv.; ogsaa jeg har naturligvis i og for sig ikke noget imod, at Forbindelsen Hou—Refsnæs etableres. Naar den Tid kan komme, den være nu nærmere eller fjernere, saa skal den ikke finde nogen egentlig Modstander i mig. Men Sagen maa undersøges bedre endnu. Thi det er jo rigtigt, hvad det ærede Medlem for Bjerre (Jørgen Jensen) nylig udtalte, at Landboforeningernes Delegeretmøde ønskede ikke at tage Stilling til denne Sag, forinden den var bedre undersøgt.

Nu har jeg blot en Ting tilbage at

omtale, thi jeg har sat mig for, at det, jeg har at sige i Aften, ikke skulde blive ret langt, og det er det, at jeg vil meget indtrængende anmode den meget ærede Minister om, at han vil være villig til at forhandle om Tilskud udover Halvdelen til de Egne, som ellers ikke kunne faa deres Baner byggede. Thi det kan jo ikke være Meningen, at det, som her bliver stillet op i Planer og paa Kort, og som der bliver talt om og takket for, kun skal være en Skueret, og det vil det for visse Egnes Vedkommende blive, dersom man ikke gaar over de 50 pCt. med Tilskuddet. I saa Henseende slutter jeg mig til det ærede Medlem for Holstebro (Mølgaard-Nielsen), som for nylig ogsaa fremholdt denne Sag. Man havde indenfor Kommissionen til en Tid foreslaaet meget forskellige Procenter for de forskellige Baner, men til syvende og sidst gik man fra dem alle, men det var i alt Fald meget mod min Villie. Til sidst kunde jeg dog se, at det vilde se underligt ud, om en eller to eller tre stillede Særforslag i saa Henseende med Hensyn til enkelte Baner og ikke med Hensyn til andre; det vilde snarere skade end gavne Sagen. Jeg tror, at ærede Medlemmer af Kommissionen ville erindre, at jeg sagde: Ville saa ikke i alt Fald de fleste af os enes om at faa en Udtalelse ind i Betænkningen, hvori det siges, at det staar Ministeren saavel som Rigsdagen frit for i enkelte fattigere Egne at gaa over de 50 pCt. med Tilskuddet fra Statens Side. Dette staar indføjet i Betænkningen Side 3. Der staar: „En større Del af Kommissionens Medlemmer formener dog“ osv., at dette Hensyn bør og kan tages. Naar der staar „en større Del af Kommissionens Medlemmer“, tror jeg at kunne sige, at det er Kommissionens Medlemmer med Undtagelse af 2—3 Medlemmer, som toge Afstand, idet de havde gjort dette til et bestemt Princip, at over de 50 pCt. i Tilskud vilde de ikke.

Jeg vil haabe, at denne Tanke, som er udtalt i Betænkningen Side 3, og som flere ærede Medlemmer sammen med mig nu gøre sig til Talsmænd for, skal finde Ørenlyd. Det er retfærdigt, og det bliver nødvendigt, og jeg kan ikke se, hvad der skulde være i Vejen for at gaa dertil. Varde—Grindsted Banen f. Eks. har før været vedtagen med 75 pCt. Tilskud. Nu lægger man en Statsbane f. Eks. fra Skern til Skive, og jeg har ikke det mindste imod, at Ministeren har føjet disse ny Baner ind, det skal jeg ikke kritisere, og jeg skal med Glæde stemme derfor. Men